

WROCLAW 2016
European Capital of Culture

Krzysztof Pielonka, Rzepa

miedź
w Domku
Miedziorytnika

we
Wrocławiu
w Domku
Miedziorytnika
na ulicy
Świętego
Mikołaja 1
we wrześniu
i październiku
2014
roku

Drodzy Państwo!

Bardzo się cieszę, że po raz kolejny możemy oddać w Państwa ręce katalog będący podsumowaniem międzynarodowych warsztatów grafiki w Krzyżowej. To wydarzenie już na trwałe wpisało się w artystyczny pejzaż Dolnego Śląska. Główne zasługi na tym polu ma Marek Stanielewicz, który jest nie tylko pomysłodawcą i organizatorem, ale także nauczycielem i artystycznym wychowawcą odwiedzających Krzyżową z różnych stron świata uczestników pleneru.

Polskie Centrum Promocji Miedzi od lat realizuje szereg działań promujących zastosowanie miedzi i jej stopów w różnych dziedzinach życia - od architektury i budownictwa poczynając, przez energetykę, elektrykę i elektronikę, sztukę i design, a kończąc na medycynie. Odwiedzając Krzyżową w trakcie warsztatów, zawsze towarzyszy nam poczucie uczestniczenia w czymś wyjątkowym.

Miedź jest niezwykle wdzięcznym materiałem dla artystów. Jest plastyczna, wielobarwna i efektowna. Przy odrobinie talentu i zaangażowania można z niej stworzyć naprawdę inspirujące dzieła. „Sztuka wymaga uznania” - to słowa Cycerona. Prace przygotowane na letnich warsztatach artystycznych w Krzyżowej zasługują ze wszech miar na uznanie. Przyglądamy się tym pracom i obserwujemy w nich efekt pasji, zaangażowania, entuzjazmu, wreszcie talentu i ciężkiej pracy. „Nie tylko sztuka i wiedza muszą być częścią dzieła, ale także cierpliwość”, pisał Goethe. Patrząc na te prace cieszę się, że artystom nie zabrakło cierpliwości.

Domek Miedziorytnika, w którym odbywa się wernisaż i wystawa, są dla PCPM miejscem szczególnym z kilku powodów. Po pierwsze tutaj kultywuje się pamięć o jego twórcy Eugeniuszu Gecie Stankiewiczu, wrocławskim mistrzu miedziorytu. Po drugie, tutaj zarówno młodzi jak i uznani artyści pracujący z miedzią mają możliwość prezentowania swojej twórczości. Wreszcie po trzecie, jest to miejsce o walorze edukacyjnym.

Do Państwa rąk trafia kolejny katalog, na który składają się fotografie prac z miedzi. Jestem przekonany, że to wydawnictwo będzie ważnym elementem popularyzacji miedziorytu a także inspiracją dla kolejnych artystów, którzy chcieliby wykorzystywać miedź w swojej działalności artystycznej.

Michał Ramczykowski
Prezes Zarządu Polskiego Centrum Promocji Miedzi

Pierwsze Międzynarodowe Warsztaty Grafiki w Krzyżowej odbyły się w 1995 roku i nieprzerwanie odbywają się co roku. Ostatnie odbyło się niedawno, bo w lipcu 2014. Uczestnikami wszystkich spotkań grafików byli studenci z Polski, Litwy, Białorusi, Ukrainy, Rosji, USA, Rumunii, Albanii, Niemiec, Grecji, Argentyny, Japonii, Słowacji, Czech.

Są spotkaniem profesjonalistów i pracuje się na nich jak w sesji studenckiej. Każdego dnia uczestnicy otrzymują nowe zadanie graficzne. Oznacza to realizację w ciągu jednego dnia projektu, matrycy i nakładu grafiki. Dodatkową trudnością jest przestrzeganie zasad *kultury papieru*, złożone tematy zadań, narzucanie techniki graficznej, formatu, rodzaju materiału na matrycę. Zwracam uwagę na logistykę, częste ostrzenie narzędzi, czyste ręce i czyste miejsce pracy. Korekty są indywidualne, krótkie i mało subtelne. W takich warunkach szybko opadają maski, zmęczenie i stres otwierają ludzi. W Krzyżowej jest dobra prasa graficzna, profesjonalne farby, znakomite papiery i narzędzia. Stwarza to unikalną okazję do zatrzymania się w biegu i skupieniu się na *pracach ręcznych*.

Uczestnicy programowo mieszkają w pokojach z międzynarodową obsadą. To przyspiesza proces wzajemnej integracji, uczenia się innej kultury, wzajemnego szacunku i tolerancji. Najwięcej graficy uczą się od siebie nawzajem, a ponieważ wywodzą się z różnych *szkół graficznych*, konfrontacja w Krzyżowej powoduje, że myślą i pracują inaczej niż do tej pory.

Dla artysty zajmującego się grafiką warsztatową miedź jest jednym z materiałów, z którym ma kontakt intymny. Tworzenie matrycy graficznej wymaga precyzji i cierpliwości. Blachę miedzianą należy wyciąć starannie z arkusza, wyszlifować drobnymi papierami ściernymi, zaokrąglić krawędzie i na koniec wypolerować do etapu lustra. Ale to dopiero początek. Potem zaczyna się projektowanie i realizacja koncepcji w wybranej technice. Należy unikać dotykania wypolerowanej blachy palcami, bo kwas zawarty w naszym pocie potrafi wytrawić w miedzi linie papilarne. Najtrudniejszymi technikami graficznymi jest miedzioryt i mezzotinta. To techniki, które wymagają od artysty mistrzostwa warsztatowego, wyjątkowej kultury plastycznej i uwagi podczas całego procesu tworzenia matrycy i doświadczenia w drukowaniu nakładu. Poza miedziorytem i mezzotintą w katalogu zostały pokazane prace graficzne zrealizowane w technice suchej igły.

Organizatorem tych spotkań jest Fundacja „Krzyżowa” dla Porozumienia Europejskiego, która szczególnie i od początku wspiera i promuje projekt, zapewnia jego finansowanie i logistykę. Jest to trudne zadanie, ponieważ studenci z Europy Wschodniej uczestniczą w warsztatach bezpłatnie. W ostatnich latach zapraszałem przede wszystkim studentów Akademii Sztuk Pięknych z Białorusi, Ukrainy, Rosji i Polski. Nie rozmawiamy o polityce. W tym roku polityka przyszła do nas wraz z potworną wojną na Ukrainie. Miało też miejsce zdarzenie, kiedy uczestnicy z warsztatów plastycznych zaproszeni na spotkanie przez osoby z gremiów Fundacji wysłuchali tego, o czym z zasady nie rozmawiamy. A na dodatek w formie, nie do przyjęcia na tym projekcie. Bardzo Was wszystkich za to przepraszam i obiecuję, że już nigdy więcej na to nie pozwolę. Pięknie dziękuję Ani Khasamutinovej. Na ostatnim podsumowującym spotkaniu powiedziała: *jestem Anna z Rosji, a obok mnie moja siostra bliźniaczka Eugenia Tynna z Ukrainy, ze Lwowa. Nie chcemy żadnej wojny.*

Stawiam grafikom wysokie wymagania, ale mam do czynienia z zawodowcami, świadomymi po co przyjechali. Korzystam z doświadczeń jakie zebrałem jako asystent profesora Eugeniusza Gęty Stankiewicza i profesora Romana Kowalika w pracowniach grafiki warsztatowej oraz profesora Jana Jaromira Aleksy, mojego najważniejszego Mistrza. Także w mojej samodzielnej pracy na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Warsztaty w Krzyżowej mają swoje dziwaczne tradycje i zwyczaje, które dodają soli i pieprzu do tego trudnego czasu ciężkiej pracy. Najlepsi otrzymują *Medal Sztuki*, który upoważnia ich do powtórnego przyjazdu do Krzyżowej.

Wystawa i katalog prezentują rezultaty warsztatów: grafiki, rzeźby, ceramiki i malarstwa. Na grafice i rzeźbie wszystkie zadania związane były ze stosowaniem miedzi w sztuce. Na malarstwie i ceramice miedź znalazła się w jednym zadaniu. Szczególnym wydarzeniem, była próba odlania z brązu dzwonu dla Krzyżowej przez prowadzących warsztaty rzeźby: Rafała Piesliaka i Antanasa Gerlikasa z Wilna.

Katalog i wystawa powstały dzięki współpracy Polskiego Centrum Promocji Miedzi z Domkiem Miedziorytnika. Serdecznie dziękuję za współpracę, wszelką otrzymaną pomoc i zainteresowanie projektem w Krzyżowej oraz Domkiem Miedziorytnika.

Marek Stanielewicz
Kustosz Domku Miedziorytnika

WARSZTATY GRAFIKI

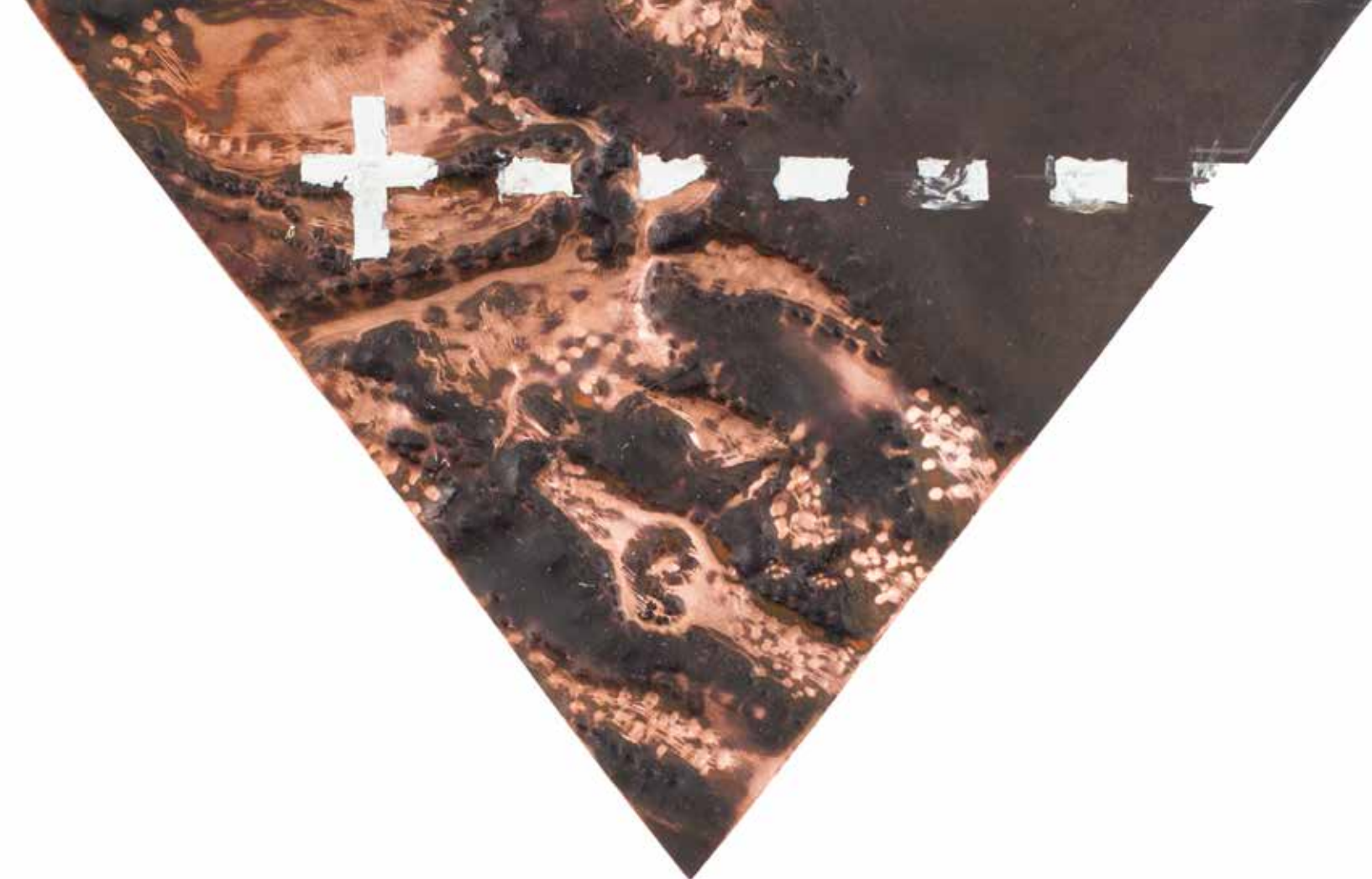
przedmiot wotywny z miedzi

Od kilku lat, pierwszego dnia w Krzyżowej (do południa są zajęcia integracyjne), po południu uczestnicy robią z miedzi *przedmiot wotywny*, który na zakończenie projektu jest przyczepiany do krzyża przy kościele. Zadanie to oczywiście wywodzi się ze zwyczaju składania wotów w kościele, jednak w tym przypadku jest to działanie, które nazywam *zostawianiem swojego śladu* na ziemi lub *dialogiem z samym sobą*. Nie ma tutaj zadanego tematu pracy, nie ma korekt, bo to sprawa intymna. Każdy rozmawia ze sobą zrozumiałym dla siebie językiem wizualnym i zachowuje dla siebie ideę, przesłanie.

Powstają przestrzenne formy o różnorodnych fakturach i kolorach, dopuszczalne jest używanie miedzi w każdej postaci. Dlatego przywożę druty, siatki, złom miedziany, cienkie i grube blaszki, wszystko co pracownicy gromadzą w ciągu całego roku. Efekty tego zadania widoczne z drogi i niedaleko od wejścia do Fundacji Krzyżowa, są od kilku lat atrakcją turystyczną i unikalną galerią sztuki z miedzi.

Zależy mi na budowaniu tradycji i pozostawianiu na miejscu części siebie, a wota są symbolicznym znakiem tego, że byliśmy tutaj i ten czas był dla nas znaczący.

Wota nie są w katalogu podpisane i jest to decyzja świadoma.

kęś zastygniętego brązu, który wylał się z pękniętej formy a następnie został precyzyjnie obrobiony z przeznaczeniem na wystawę w Domku Miedziorytnika.
symboliczna ilość miedzi w masie odlewniczej pochodziła ze ścinków zbieranych przez uczestników warsztatów grafiki

stalowe serce dzwonu wykonane w Wilnie przez Rafała Piesliaka i przywiezione do Krzyżowej

napisy wybite stalowymi stemplami na sercu dzwonu: *Wilno, Wilno, Wilno, RP*

MIAŁ BYĆ DZWON

To jest historia tego, co ostatecznie nie istnieje, ale nadal jest ideą do spełnienia. Pomysł zaprojektowania, stworzenia formy i wykonania odlewu dzwonu z brązu zaczął się rok temu w czasie *Lata Artystycznego 2013* w Krzyżowej. Chciałem zrobić dzwon dla Krzyżowej. Pierwszy etap rozpoczął się w Wilnie, od szkiców, poszukiwania kształtu i wyrazu, aż do powstania formy odlewniczej, która zawierała w sobie tajemnicę ostatecznego wyglądu. Moim zamierzeniem było, aby sam proces odlewania, czas rodzenia się dzwonu nastąpił na miejscu, w Krzyżowej. To miało znaczenie symboliczne, ale było także okazją do pokazania uczestnikom *Lata Artystycznego* najważniejszego momentu, w którym pusta forma zalewana jest metalem i zamienia się w coś tak wyjątkowego. Do pracy przy odlewie zostały wykorzystane dwa piece, jeden do wypalenia formy, drugi do stopienia brązu. Decydującym momentem jest wlewanie roztopionego metalu do formy. W tym momencie okazało się, że forma nie wytrzymała i roztopiony brąz wydostał się na zewnątrz poprzez pęknięcia na bokach i na spodzie formy. Forma przebyła długą drogę z Wilna do Krzyżowej w samochodzie, poddawana drganiom, wstrząsoms, przemieszczeniom. Nawet jeśli nie było widocznych pęknięć, została naruszona jej struktura. Sam ciężar i temperatura wlewanego metalu dokonał reszty. Miał być dzwon...

Šiais laikais tapo būtinu dalyku prieš vykstant į kurią nors šalį iš anksto nusipirkti bilietą ir perskaityti kiek įmanoma daugiau informacijos apie šalį.

Pirmasis įspūdis, nuostabi patirtis. Jei nebūčiau studijavęs meno, į skirtingas šalis ir vietas žvelgčiau turistu akimis. Atvykęs į Krzyzowa radau gyvas meistrystės tradicijas, tradicinio meno meistrus.

Krzyzowa Fondo bendrumo arba būties-kartu jausmas gali ir turi suartinti tiek istorinius, tiek geografinius ir tautinius atstumus.

Rafał Pieslak z Wilna

Antanas Gerlikas z Vilnius

proces odlewania dzwonu w Krzyżowej w lipcu 2014 roku

WARSZTATY MALARSTWA
prowadziła **Wiera Jahoudzik** z Mińska

Sztuka - to cały świat, świat zupełnie inny, niż widzimy za oknem. A artysta - to ktoś, kto tworzy więź między światem realnym a sztuką. Nie można przesadzić więc, że rola artysty jest ogromna, gdyż tworzy się przez niego coś, co nie do końca odzwierciadla rzeczywistość, tylko przedstawia bajkę, własną historię. Dość często jednak zdarza się, że zamykamy się w jednym materiale, do którego przyzwyczailiśmy się, czujemy się z nim bezpiecznie. To powoduje, że się powtarzamy. Nasza bajka wcale już nie jest interesująca, i to dla nas samych. W tym momencie warto rozejrzeć się wokół siebie, sięgnąć po nowe materiały, niezwykle podłoża malarskie, zrobić coś, czego się jeszcze nigdy nie doświadczało.

Miedź jest wspaniałym materiałem, który odkrywa bardzo szeroką paletę rozmaitych perspektyw dla grafików i rzeźbiarzy, również dla malarzy. Jej kolor, z tysiącami odcieni jednocześnie, tworzy piękną aurę, której nie da się osiągnąć na żadnym innym podłożu. Wspaniała przygoda malarska wynagradza skomplikowaną technologię, także silne emocje w trakcie malowania.

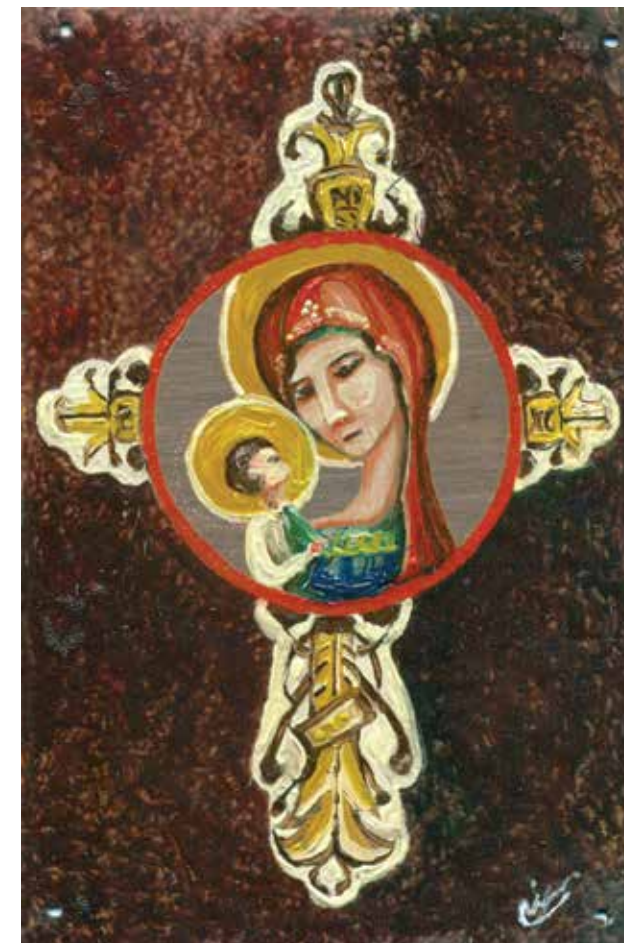
Obrazki, przedstawione w tym katalogu, są interesujące z kilku powodów. Po pierwsze dla większości uczestników to była pierwsza próba malowania farbami olejnymi na miedzi. Po drugie nad tematem (który nie był tak naprawdę ikoną, tylko twórczą refleksją), uczestnicy pracowali po raz pierwszy. Kwestie techniczne są do pokonania, jednak najważniejsze jest to, że prace malarskie które powstały, przedstawiają różne spojrzenia kulturowe, różne tradycje, różne światy wewnętrzne, ale przede wszystkim zupełnie różne sposoby myślenia i podejścia do zagadnienia kompozycji.

uczestnikami warsztatów malarstwa byli studenci z Ukrainy, Białorusi, Rosji oraz Polski

Alina Chernogorova, Rosja, malarstwo na miedzi, 1:1

Ivan Monarha, Ukraina, malarstwo na miedzi, 1:1

Wiera Jahoudzik, Białoruś, malarstwo na miedzi, 12,6 x 8,2, technika mieszana

Vitaliy Muryn, Ukraina, malarstwo na miedzi, 1:1

Anastasiia Iudina, Rosja, malarstwo na miedzi, 1:1

Maria Savelyeva, Rosja, malarstwo na miedzi, 1:1

Anna Kobędza, Polska, malarstwo na miedzi, 1:1

Marina Kopnina, Rosja, malarstwo na miedzi, 1:1

Daria Maltseva, Rosja, malarstwo na miedzi, 1:1

Anastasiya Bonishko, Ukraina, malarstwo na miedzi, 1:1

Belaslava Kryshchapovich, Białoruś, malarstwo na miedzi, 1:1

Stanislava Malakhovskaya, Rosja, malarstwo na miedzi, 1:1

Katsiaryna Belyavskaya, Białoruś, malarstwo na miedzi, 1:1

Katsiaryna Kreidzich, Białoruś, sztych

WARSZTATY GRAFIKI sztych na płytce pleksi

Sztych – miedzioryt. Jest to moim zdaniem najszlachetniejsza sztuka graficzna. Bardzo mi zależy na jej propagowaniu, nie tylko z powodu twórczości Eugeniusza Geta Stankiewicza i mojej obecności w Domku Miedziorytnika, ale także z powodu łączenia czystej sztuki z wyjątkowo trudnym rzemiosłem, konieczności stosowania tych samych zasad i narzędzi, co na początku powstania techniki. Wszystko jest pozornie proste, ale tak naprawdę, to technika mistrzów i dotyk anioła. System pracy w Krzyżowej, który sam wymyśliłem, wyklucza fizyczną możliwość zrobienia porządnego sztychu na miedzi w ciągu jednego dnia. Ale tak bardzo mi zależy na uczeniu się studentów tej szlachetnej sztuki, że zdecydowałem się na materiał łatwiejszy do pracy. Wielu uczestników warsztatów w Krzyżowej wraca do sztychu (ale już na miedzi), kupują rylce do tej techniki, rozumieją lepiej na czym to wszystko polega. I taki jest cel tego zadania. Każda technika graficzna wymaga innego podejścia do procesu druku, potrzebne są inne farby, inna wilgotność papieru, inaczej ustawia się nacisk walca prasy na matrycę. Ale tylko praktyka czyni mistrza.

kultura papieru

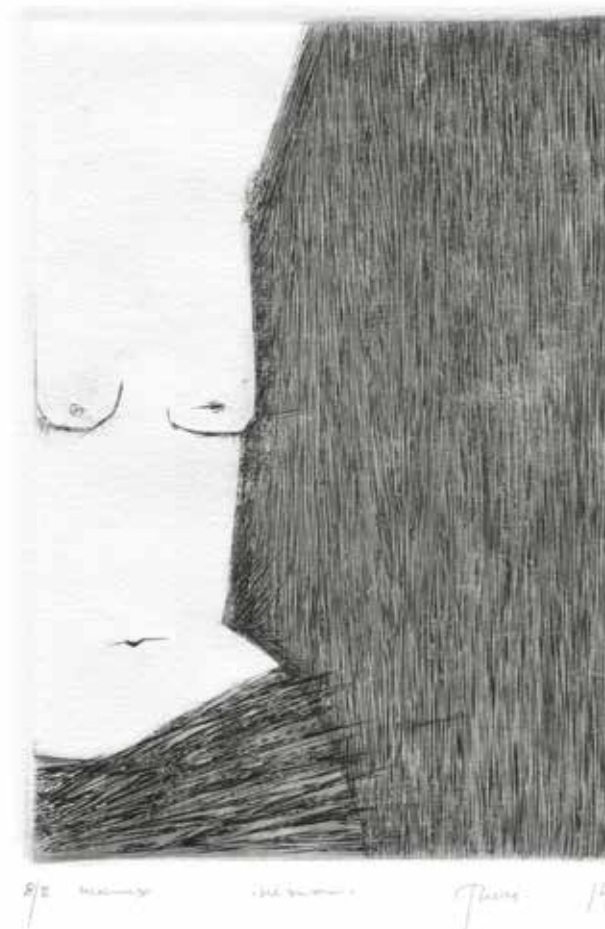
Celem warsztatów graficznych jest także zwrócenie uwagi na estetyczne aspekty odbitki graficznej. Na uczelniach zbyt mało mówi się o kulturze papieru, estetyce podania, zasadach podpisywania grafiki warsztatowej. Zwracanie szczególnej uwagi na właściwe obchodzenie się z papierem graficznym, sposoby jego dzielenia, czystość w całym procesie kontaktu z nim, passe-partout, sposoby jego przechowywania i ekspozycji. Dla grafika papier powinien być tak samo święty jak chleb. Staram się mówić o oczekiwaniach, jakie mają wobec grafiki profesjonalne galerie, muzea, kolekcjonerzy grafiki. Kontakt ze szlachetnym papierem, profesjonalnym i nie spiesznym procesem zamiany białej płaszczyzny w dzieło sztuki, jest przygodą niezwykłą i fascynującą.

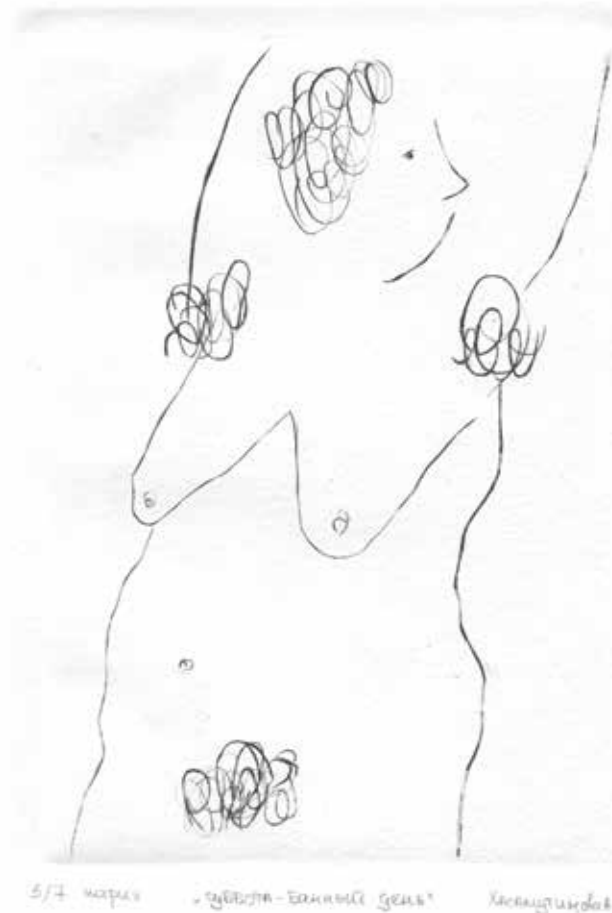
Kseniia Nefedova, Rosja, sztych

Aleksandra Dvornikova, Rosja, sztych

Eugenia Tynna, Ukraina, sztych

Anna Khasamutina, Rosja, sztych

Anna Kozhevnikova, Rosja, sztych

Magdalena Stachowiak, Polska, sztych

Sofia Udovenko, Rosja, sztych

Wera Śliwowska, Rosja, sztych na miedzi

Tetyana Shepet, Ukraina, masa szamotowa zatarta tlenkiem miedzi

WARSZTATY CERAMIKI
prowadził **Maciej Kasperski** z Wrocławia

Miedź w ceramice wykorzystywana jest od setek lat, głównie jako składnik szkliv, najczęściej w postaci tlenku lub trójtlenku miedzi. W zależności od rodzaju wypału, miedź pozwala na uzyskanie zieleni oraz błękitów w szklivach, ale już w wypalach redukcyjnych (bez dostępu tlenu) zmienia kolor na miedziany lub krwisto czerwony. Te możliwości przy dużej jego dostępności sprawiły, że jest jednym z najbardziej rozpowszechnionych barwników w ceramice. Ciekawe efekty daje również zacieranie tlenkiem powierzchni prac. Dzięki temu podkreślany jest rysunek oraz urozmaicona struktura pracy.

Olga Sinitcyna, Rosja, masa szamotowa zatarta tlenkiem miedzi, szkliwo zabarwione miedzią

Uczestniczkami warsztatów ceramiki były studentki Akademii Sztuk Pięknych z Ukrainy (Lwów), Białorusi (Mińsk), Rosji (Sankt Petersburg) i Polski (Wrocław)

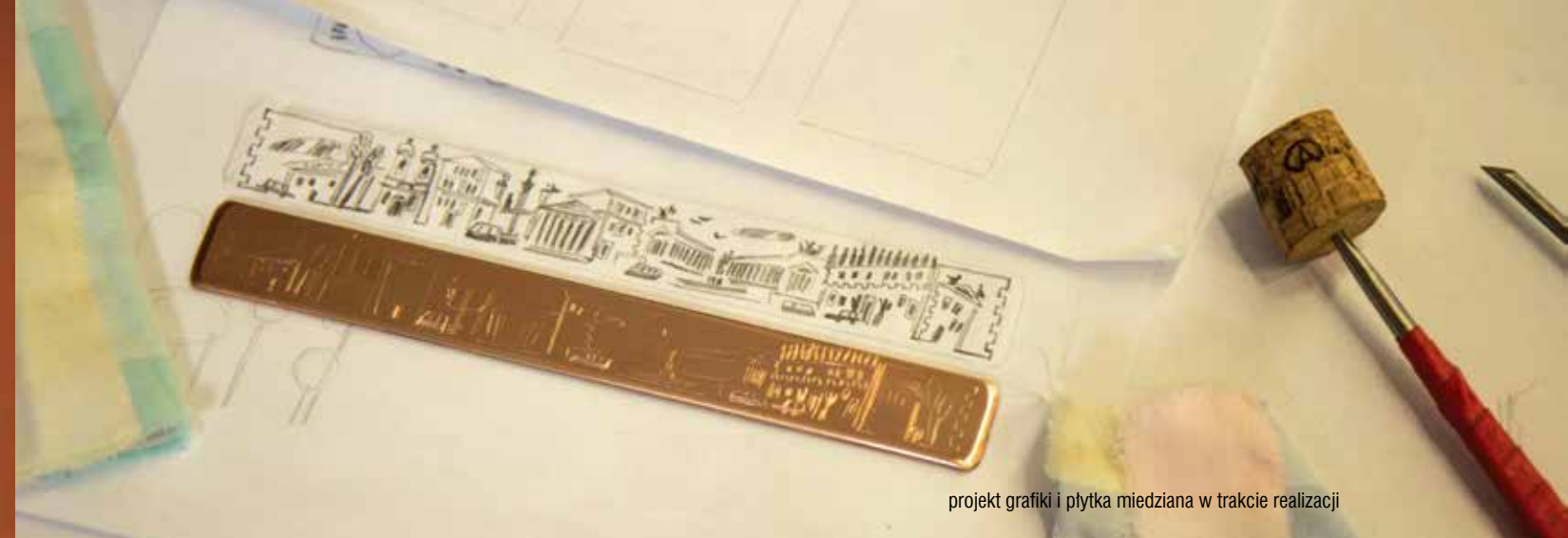
Yuliia Matrieninska, Ukraina, masa szamotowa, przetarcia szklivem z tlenkiem miedzi

WARSZTATY GRAFIKI

technika dowolna na pasku miedzi

Dwie odsłony jednego zadania. Pierwsza, to grafika na pasku miedzi. Uczestnicy zrealizowali ją zgodnie z założeniem w różnych technikach: suchej igły, klasycznym miedziorycie, technice mieszanej z mezzotintą. Pas miedzi był wąski i długi (16,7 x 2,5 cm). Nietypowy format narzucał nowe myślenie o projekcie, a wymiary wymuszały konieczność realizacji z niezwykłą precyzją. Gotowa matryca była odbijana na mokrym papierze przy pomocy farby wkleśdrukowej, aby w drugiej części zadania (po zaschnięciu farby w rysunku) przekształcić samą matrycę w bransoletkę. Wtedy ujawniał się w pełni zamysł projektowy, liniowe czytanie obrazu. Zadanie to pokazało uczestnikom możliwości niekonwencjonalnie użytej matrycy. Było dobrym przykładem na uniwersalność miedzi jako materiału plastycznego, ale także nowym spojrzeniem na sztukę graficzną.

Cu+

projekt grafiki i płytka miedziana w trakcie realizacji

wycinanie (sztychowanie) rysunku przy pomocy ryłca

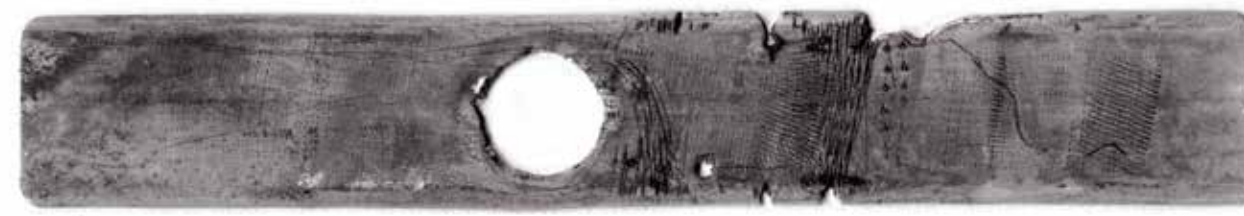
matryca realizowana stalową igłą (sucha igła)

wcieranie farby w matrycę

Anna Khasamutina, Rosja

Eugenia Tynna, Ukraina

Katsiaryna Kreidzich, Białoruś

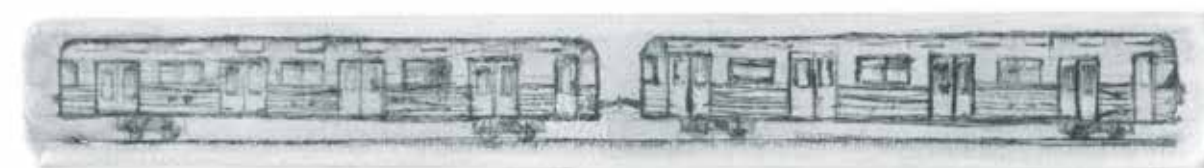
Wera Śliwowska, Rosja

2/8 cyxare zuna

Anna Kozhevnikova 2014

Anna Kozhevnikova, Rosja

2/11

unumex

Wolodia Holodnij 2014

Wolodia Holodnij, Ukraina

3/17 malyon

Magdalena Stachowiak 2014

Magdalena Stachowiak, Polska

10/21

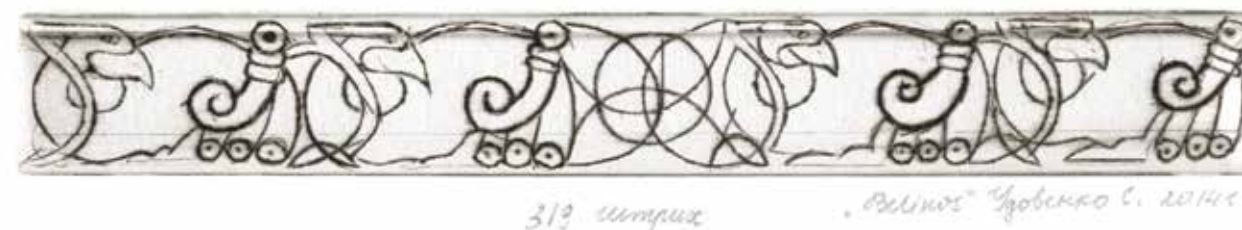
sejch

Martin Tuchowski 2014

Martin Tuchowski, Polska

Matylda Materna, Polska

Sofia Udovenko, Rosja

Anastasiia Suvorova, Rosja

Mariana Mochurad, Ukraina

Aleksandra Dvornikova, Rosja

Kseniia Nefedova, Rosja

Margarita Petrova, Rosja

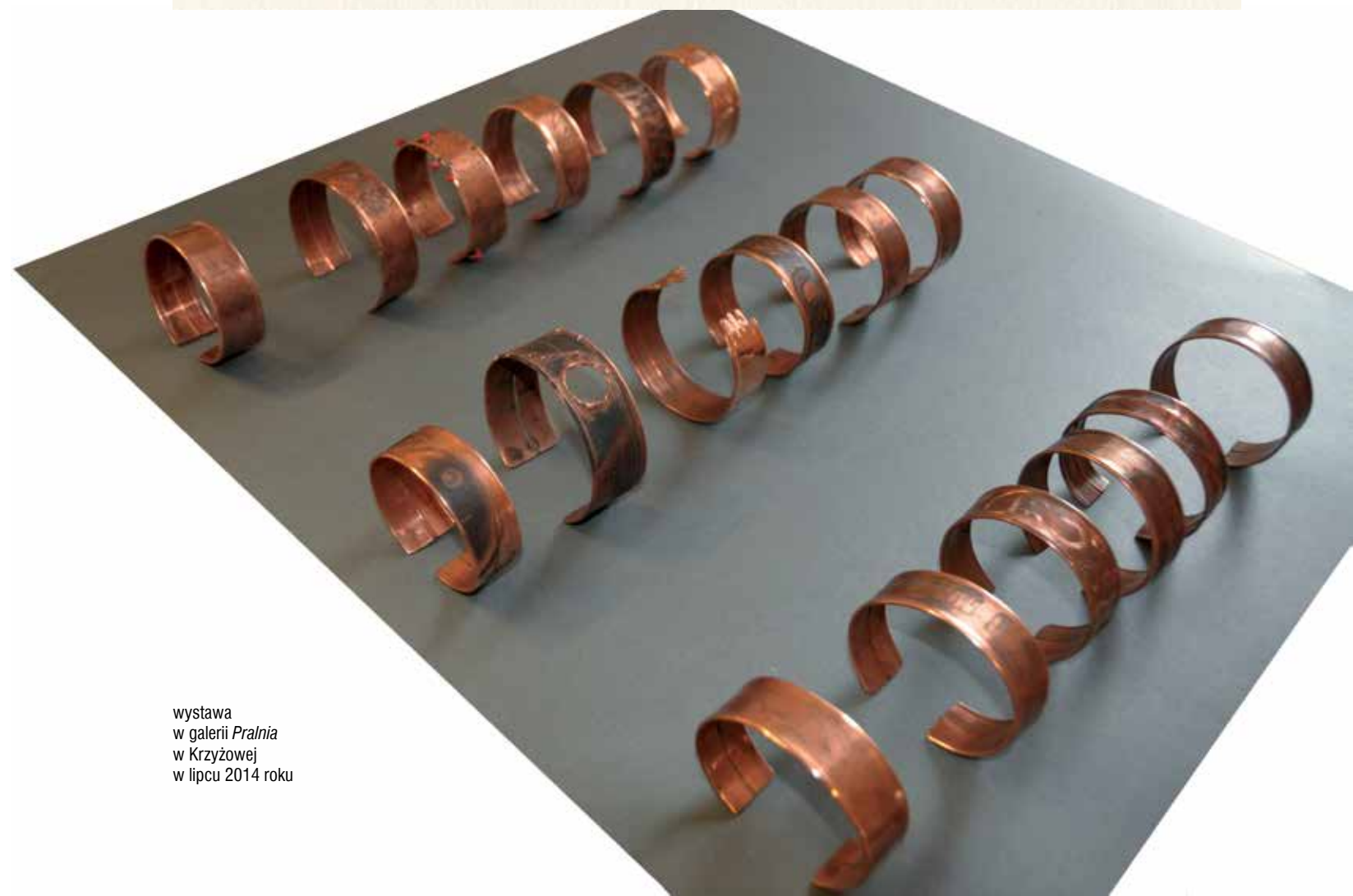
6/9 модзорск - французск - Близниатсу '14

Danila Blizniatsou, Białoruś

11/13 сухизла, штарск "Дракон" Никитина Екатерина 2014г

Ekaterina Nikitina, Rosja

wystawa
w galerii Pralnia
w Krzyżowej
w lipcu 2014 roku

Wera Śliwowska, Rosja, druk wkłesły, technika mieszana

Kseniia Nefedova, Rosja

WARSZTATY GRAFIKI autoportret ze znakiem zodiaku - mezzotinta na krążku miedzi

Mezzotinta (czarna sztuka, *maniere noire*, *mezzotinto*) należy do grupy druku wkłesłego. Większość realizowała zadanie na krążkach o średnicy 7,7 cm, kilka osób zdecydowało się na format o średnicy 14 cm. Jak zawsze w tej technice, bardzo istotną częścią zadania jest przygotowanie samej matrycy. Podstawową trudnością jest bardzo dokładne i wielokrotne nacięcie blachy miedzianej (chwiejakiem) w taki sposób, aby powstała regularna struktura głębokich zębów. Wymaga to siły, cierpliwości i czasu. Następnie stalowym gładzikiem wygładza się te partie rysunku, które na odbitce mają być szare lub białe. Im bardziej poleruje się powierzchnię, tym tony są jaśniejsze. Miejsca wygładzone przyjmują odpowiednio mniej farby od miejsc nie gładzonych (z których uzyskuje się głęboką czerń). Charakterystyczne dla mezzotinty są łagodne przejścia tonalne i miękkie półtony szarości. Mezzotintę wynalazł Ludwig von Siegen (1609-1680) w pierwszej połowie XVII wieku. Biorąc pod uwagę, że na cały proces (od projektu do realizacji) uczestnicy mieli praktycznie niewiele ponad jeden dzień, uważam za sukces zakończenie tego zadania. Klasyczną mezzotintę robi się wyłącznie na miedzi, wiąże się to z dłuższą drogą dochodzenia do ostatecznego efektu, ale uzyskuje się większą ilość odbitek z matrycy i wyrazisty rysunek ziarna pochodzącego z chwiejaka. Większość deklarowała, że pomimo trudności technicznych i ciężkiej pracy przy powstaniu matrycy, chce zająć się tą techniką w swojej twórczości. Kilka osób zakupiło narzędzia do mezzotinty (chwiejaki i skrobaki-gładziki) podczas pobytu we Wrocławiu. Mezzotinta jest jedyną techniką graficzną, w której pracuje się odwrotnie - zaczynając od czarnej matrycy i wygładzając naciętą miedź w wiele miękkich tonów szarości, zmierza się do uzyskania bieli.

Sofia Udovenko, Rosja

Eugenia Tynna, Ukraina

Anastasiia Suvorova, Rosja

Aleksandra Dvornikova, Rosja

Martin Tuchowski, Polska

Magdalena Stachowiak, Polska

Katsiaryna Kreidzich, Białoruś

Vladyslav Holodnij, Ukraina

Ekaterina Nikitina, Rosja

Danila Blizniatsou, Białoruś

Anna Kozhevnikova, Rosja

Matylda Materna, Polska

Anna Khasamutinova, Rosja

Margarita Petrova, Rosja

Mariana Mochurad, Ukraina

Vladislav Shikin, Rosja

początek mezzotinty - chwiejak i krążek blachy miedzianej, po prawej: gotowa matryca z wtartą farbą, gotowa do druku na prasie graficznej

WARSZTATY RZEŻBY
prowadził **Rafał Piesliak** z Wilna

Początkiem do rozważań na temat zadania z rzeźby była idea dzwonu, rozumiana jako pretekst wizualny, (forma przestrzenna i symboliczna) dla poszukiwań autorskiej i nowej formy wypowiedzi. Podstawowym zaleceniem było oparcie swojego myślenia na odczuwaniu, poszukiwaniu identyfikacji, bliskości z tematem a nie na samej klasycznej formie i znanej idei dzwonu. Bardzo ważne w tym zadaniu, było uświadomienie sobie własnej emocjonalnej przestrzeni w odniesieniu do tematu. Dopiero potem nastąpił etap poszukiwania swojej formy przekazu. Miedź jest materiałem wdzięcznym, pracując z nią mamy wiele możliwości wyboru koloru i kształtu. Możemy zarówno zrobić obiekt jak i przestrzenną instalację. Każdy z uczestników zaproponował odmienne rozwiązanie formalne i techniczne, opowiedział o swoim dzwonie zbudowanym z przeżyć, doświadczenia i emocji. Na wystawie pokazaliśmy prace z przemyślanym sposobem ekspozycji i specjalnie przygotowanym oświetleniem.

Uczestnikami warsztatów byli studenci rzeźby z Akademii Sztuk Pięknych z Ukrainy (Lwów), Białorusi (Mińsk) i Rosji (Sankt Petersburg).

Irina Darmastuk, Rosja

Kseniia Pashinskaia, Rosja

Ala Savashevich, Białoruś

Nikadzim Tkachou, Białoruś

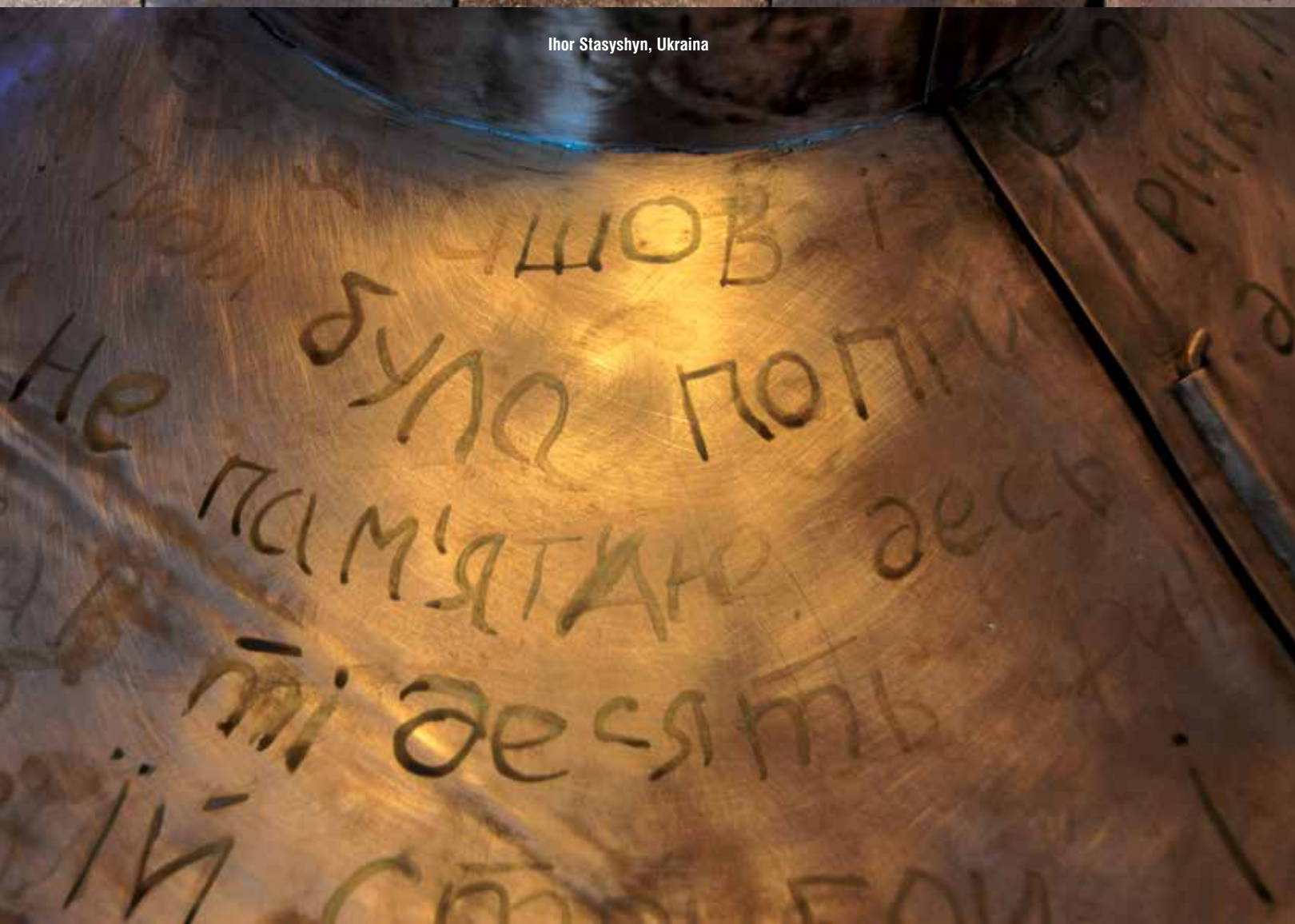

Andrii Zaliskyi, Ukraina

Ihor Stasyshyn, Ukraina

Медзэрбыт

Гураны

20/9

Uladzimir Hramovich, Białoruś, sztych na miedzi

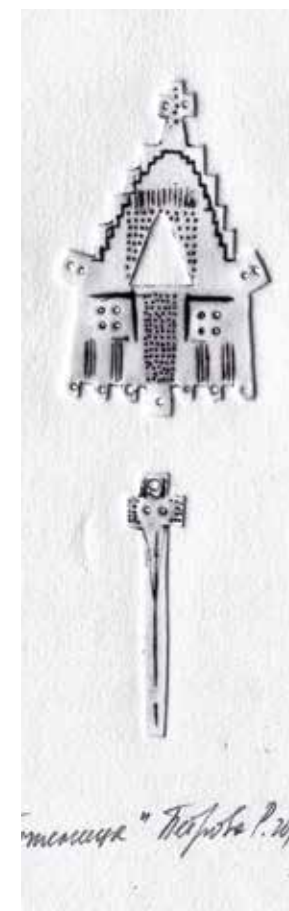
WARSZTATY GRAFIKI

parzenica jako pretekst graficzny

Zadanie złożone z dwóch etapów. Na początku uczestnicy otrzymali cztery niewielkie kawałki miedzi, które narzucały ostateczny format matrycy graficznej oraz miały zasadnicze znaczenie dla wielkości i formy obiektu przestrzennego w drugiej części zadania. Każdy z uczestników zaprojektował i wykonał dwie osobne matryce graficzne, z których pierwsza nawiązywała do klasycznej formy parzenic, druga miała być autorską interpretacją. Rok temu parzenicą zajmowali się rzeźbiarze, ale wróciłem do tego tematu chętnie, bo to nasza tradycja i bardzo specyficzna forma mająca swoje kanony. Parzenica jest trudna w realizacji, bo posiada z założenia wiele drobnych detali trudnych do ręcznego wycięcia w metalu, nawet tak przyjaznym jak miedź. Powstały więc cztery matryce (każda parzenica składa się z dwóch elementów). Do wyboru dałem sztych, mezzotintę lub technikę suchej igły. Ku mojej satysfakcji, duża grupa wybrała najtrudniejszy, klasyczny miedzioryt. Potem, te dwie matryce zostały odbite na prasie graficznej na jednym wspólnym arkuszu papieru graficznego. Jedni wybrali wcieranie farby w rysunek, inni suchy tłok (relief bez farby). Drugim etapem, była zamiana samej matrycy w formę przestrzenną poprzez dodanie charakterystycznych dla parzenicy koralików, ozdób, zawieszenie na dole *pazura* z miedzi etc. etc. Ta część zadania wymagała innego rodzaju decyzji wizualnych niż w tworzeniu grafiki -parzenicy. To była sztuka właściwego doboru elementów dodatkowych, zbliżania się do kanonu, ale także unikania przesłodzenia ostatecznego wyglądu obiektu. Pracowaliśmy nad tym wspólnie. Zadanie pozwoliło na zobaczenie innej twarzy grafiki, była to prowokacja artystyczna. Ale tak naprawdę okazała się znakomitą szkołą starannego przygotowania matrycy, bardzo precyzyjnego dopieszczenia metalu, zlikwidowanie wszelkich nierówności i niedokładności, polerowania miedzi na lustro. Mam nadzieję, że to doświadczenie przeniesie się w przyszłości w nienaganną jakość techniczną wszystkich matryc do druku.

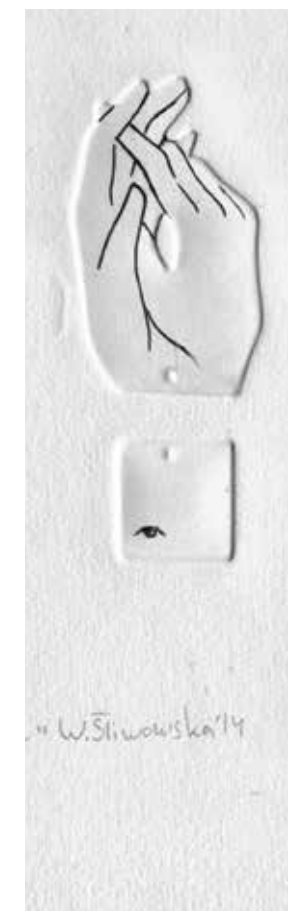
5/6 4/11/12 mac

parzenica "Petrova P. 2014

4/11 suchy tłok

"W. Śliwowska" 14

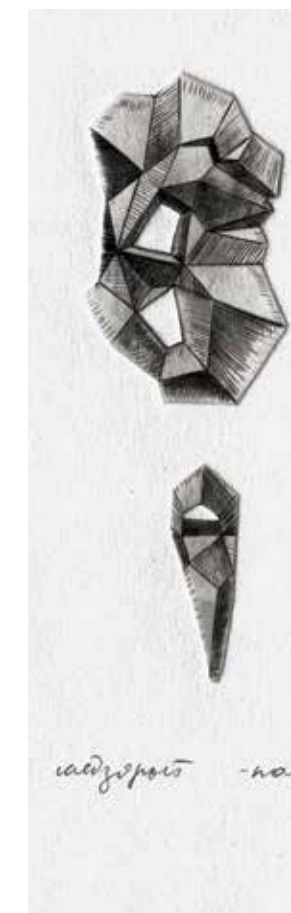
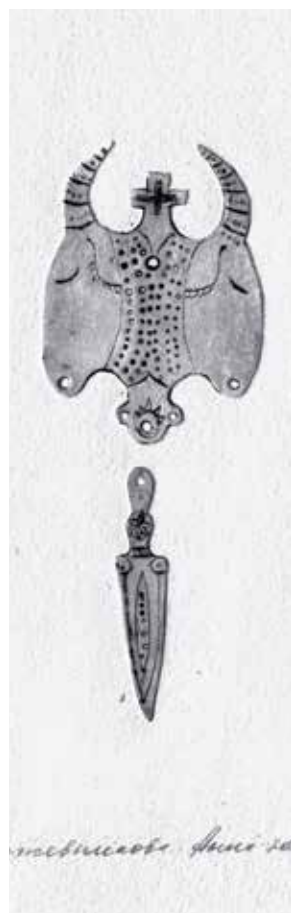
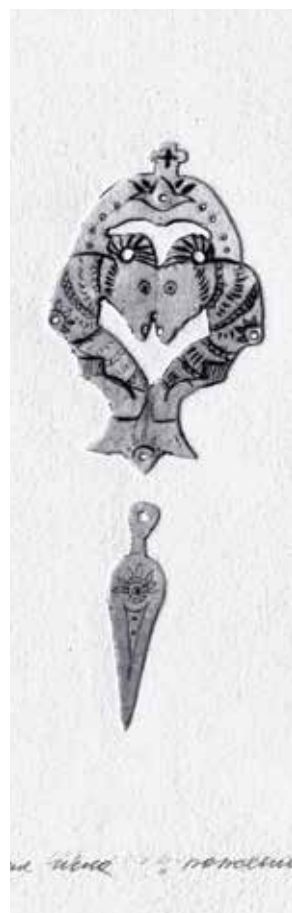

wystawa
w galerii *Pralnia*
w Krzyżowej
w lipcu 2014 roku

Margarita Petrova, Rosja

Wera Śliwowska, Rosja

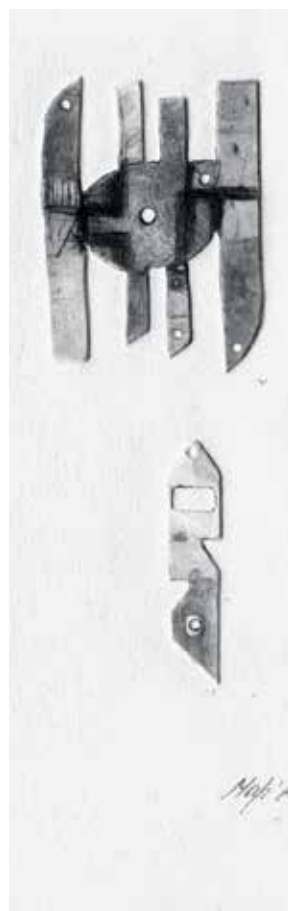

Anna Kozhevnikova, Rosja

Katsiaryna Kreidzich, Białoruś

Eugenia Tynna, Ukraina

Danila Blizniatsou, Białoruś

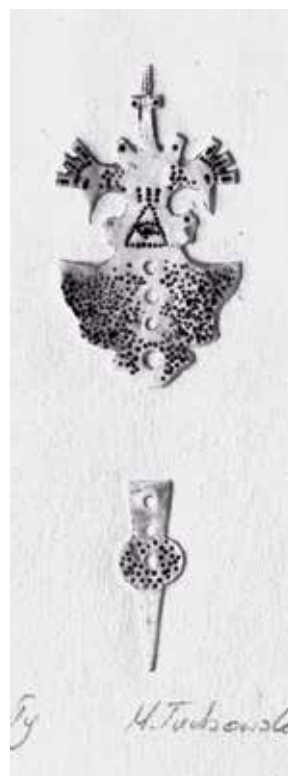
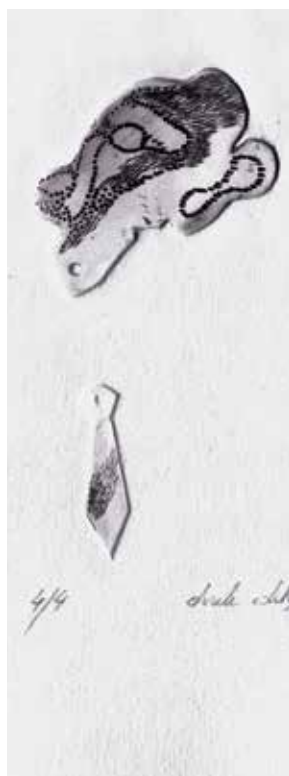

Mariana Mochurad, Ukraina

Adam Kopiec, Polska

Aleksandra Dvornikova, Rosja

Ekaterina Nikitina, Rosja

Anastasiia Suvorova, Rosja

Martin Tuchowski, Polska

Wolodia Holodnij, Ukraina

Magdalena Stachowiak, Polska

proces powstawania
parzenic z miedzi,
które na początku były
matrycami graficznymi
a na końcu obiektami
przestrzennymi

Eugenia Tynna, *Tobie też...*

Niekita Seleznew, Rosja, uczestnik warsztatów konserwacji

fragment matrycy grafiki nad którą w Krzyżowej pracował Adam Kopiec

Uladzimir Hramovich, Białoruś

uczestnicy Lata Artystycznego 2014 w Krzyżowej

matryca grafiki na miedzi autorstwa Uladzimira Hramovicha

W dniach od 26 lipca do 13 sierpnia 2014 pracowali w Domku Miedziorytnika pierwsi rezydenci-artyści, oboje z Białorusi. Alina Shviadkova, studentka Katedry Malarstwa Monumentalnego Akademii Sztuk Pięknych w Mińsku realizowała pracę malarską na temat Domku Miedziorytnika. Uladzimir Hramovich student grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Mińsku wykonał grafikę w technice sztychu i mezzotinty.

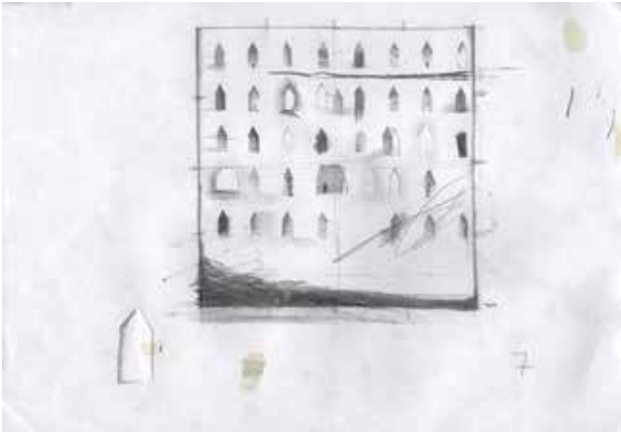
Uladzimir Hramovich

Niezwykle zdolny i pracowity, posiadający w swoim dorobku znakomite prace z grafiki warsztatowej. Był pierwszą osobą o której pomyślałem, że znakomicie pasuje do idei rezydencji artystycznej w tym miejscu. Wiedziałem też, że skorzysta z możliwości jakie mu daje szansa na mieszkanie i pracę twórczą w wyjątkowo pięknym centrum Wrocławia. Uladzimir w pełni docenił możliwość pracy narzędziami wielkiego artysty Eugeniusza Gęty Stankiewicza, odbijanie swoich grafik na tej samej prasie graficznej, dotykania blatu właśnie tego stołu. Oglądał uważnie prace Gęty wiszące wszędzie w Domku M., studiował katalogi, odwiedzał muzea. Ale przede wszystkim systematycznie pracował. Zadanie było trudne, ustaliliśmy zaprojektowanie i realizację grafiki na miedzi, wykonanie nieskazitelnego technicznie nakładu odbitek graficznych. A co najważniejsze, grafika miała zostać wykonana w pracochłonnym i trudnym technicznie: mezzotintie i klasycznym sztychu na miedzi.

Tematem jest Domek Miedziorytnika i pamięć o Eugeniuszu Gecie Stankiewiczu. Dla Uladzimira duże znaczenie miał także fakt, że Gęta urodził się w Oszmianie, posługiwał się pieczęcią *Muzeum w Oszmianie* i wymyślił *Oszmiańską Szkołę Passe-partout*.

grafika Uladzimira Hramovicha

Alina Shviadkova

Dojrzała artystka, mająca za sobą realizacje nowoczesne i wyraziste. Nieustannie poszukuje nowych środków wyrazu, tworzy obrazy przestrzenne, instalacje, eksperymentuje. Obraz powstał na płycie z włoskiego łupka, pochodzącej ze zbiorów Eugeniusza Gęta Stankiewicza. Praca nawiązuje do podobnych poszukiwań Gęta na tym samym materiale. Praca będzie pokazana na wystawie *między w Domku Miedziorytnika 2014*, a następnie zawieszona na ścianie drugiego piętra.

wybrane warsztaty grafiki, rzeźby i malarstwa, które prowadziłem w Krzyżowej ze studentami Akademii Sztuk Pięknych

1995 - warsztaty projektowania graficznego dla studentów ASP we Wrocławiu

1995 - plener malarski studentów ASP z Litwy, Niemiec i Polski

1995 - pierwsze Międzynarodowe Warsztaty Grafiki

Kryszyna Jurkiewicz - Litwa (fresk na parterze Stajni)

Edyta Suchocka - Litwa

Rasa Januleviciute - Litwa

Antonia Jakubowicz - Ukraina

Roman Shostya - Ukraina

Julia Kodz - Ukraina/Polska

Artur Stein - Niemcy

Anna Osńska - Polska

Zbigniew Polk - Polska

Violetta Kubiak - Polska

Malgorzata Haddam - Polska

Piotr Zatorski - Polska

Anna Trojanowska - Polska

Izabella Bick - Polska

Joanna Wilusz - Polska

Malgorzata Stanielowicz - Polska

Malgorzata Szalay - Polska

Aneta Pusecka - Polska

Malgorzata Warlikowska - Polska

1995

Ewaldas Jansas - Litwa

rzeźba oracza, która wiele lat stała na trawie w 1996 i 1997 a także wcześniej i potem prowadziłem warsztaty plastyczne z elementami grafiki dla uczniów ze szkół średnich i dzieci z wielu krajów Europy, między innymi:

Saskia Hertich - Niemcy

Judith Castillo - Hiszpania

Pablo Lopez Borsón - Hiszpania

Agne Pleckaitė - Litwa

Domas Rukas - Litwa

Gintare Lucinaitė - Litwa

Onute Lozariūtė - Litwa

Ruta Virbickaitė - Litwa

Elwira Moroz - Litwa

Andrj Grymaluk - Ukraina

Andrj Rojuk - Ukraina

Artur Powaszek - Polska

Joanna Jabłońska - Polska

1-15 czerwca 1998 - grafika

otwarcie MDSM

Nastasia Dunec - Białoruś

Roman Sustov - Białoruś

Tamara Szelest - Białoruś

Elena Kotomec - Białoruś (ekskluzja kanclerza Kohla)

Valeria Maliavkina - Białoruś

Elena Sziczak - Białoruś

Diana Suprunec - Ukraina

Oksana Plastara - Ukraina

Oksana Melnik - Ukraina

Olesia Draszka - Ukraina

Olesia Złotina - Ukraina

Antonia Jakubowicz - Ukraina

Oksana Shostya - Ukraina

Neringa Żukauskaitė - Litwa

Jonas Cepas - Litwa

Taurina Bunkute - Litwa

Antanas Jakubaitis - Litwa

Agata Jaryszek - Polska

Anna Bartosiewicz - Polska

Zbigniew Hübsch - Polska/Niemcy (wystawa rysunku w Galerii Pralnia)

14 - 29 sierpnia 1999 - grafika

Sissi Gutiez - Argentyna

Judith Medaistaitė - Litwa

Neringa Żukauskaitė - Litwa

Odeta Staponiuk - Litwa

Aurimas Sandaris - Litwa

Mantas Arbaciauskas - Litwa

Julia Majstrenko - Ukraina

Aleksander Nesterenko - Ukraina

Kateryna Gutnikowa - Ukraina

Diana Suprunec - Ukraina

Tatiana Fedyk - Ukraina

Anna Szoc - Polska

Klaudia Masłaj - Polska

Artur Powaszek - Polska

Kama Sokolnicka - Polska

Tatiana Osipowa - Białoruś

Maksym Trilecki - Białoruś

Tamara Szelest - Białoruś

Olga Marczenko - Białoruś

Valeria Maliavkina - Białoruś

Karsten Schwenzfeier - Niemcy

13 - 28 sierpnia 2000 - grafika

Agnieszka Ragankiewicz - Polska

Aleksandra Urban - Polska

Alina Żelazniewicz - Polska

Anna Szoc - Polska

Artur Powaszek - Polska

Kama Sokolnicka - Polska

Katarzyna Fiolek - Polska

Katarzyna Pietrak - Polska

Łukasz Czumowski - Polska

Rafał Starzak - Polska

Wiktor Nowak - Polska

Olga Czornomaz - Ukraina/Polska

? Radzinski - Ukraina

Zoja Kosulina - Ukraina

Irina Balko - Ukraina

Andrj Gudyma - Ukraina

Hanna Ramanojskaja - Białoruś

Hanna Tikhonova - Białoruś

Jana Alexeeva - Białoruś

Maksym Trilecki - Białoruś

Natalia Kiko - Białoruś

Wolga Marczenko - Białoruś

Neringa Żukauskaitė - Litwa

Kristina Jakineviciute - Litwa

Laurynas Liberis - Litwa

Lina Sasnauskaitė - Litwa

Sandra Nikitinaite - Litwa

Sissi Gutiez - Argentyna

Karsten Schwenzfeier - Niemcy

Elzbieta Kulisiewicz - Polska

Krzysztof Głowacki - Polska

5 - 20 sierpnia 2001 - grafika

Hanna Emelianova - Białoruś

Jana Alexeeva - Białoruś (pierwszy medal sztuki)

od wszystkich prowadzących)

Victoria Kastychenko - Białoruś

Valya Kolesnikova - Białoruś

Yyra Pevnev - Białoruś

Emilija Viliūtė - Litwa

Neringa Żukauskaitė - Litwa

Agne Juršytė - Litwa

Lina Morkvenaitė - Litwa

Arturas Rozkawas - Litwa

Irina Balko - Ukraina

Roman Litwin - Ukraina

Ludmila Kotsyurba - Ukraina

Alla Maksymowa - Ukraina

Olga Czornomaz - Ukraina/Polska

Olga Jakowenko - Ukraina/Polska

Agata-Teresa Jaryszek - Ukraina

Marta Lech - Polska

Paulina Mager - Polska

Artur Powaszek - Polska

Agnieszka Ragankiewicz - Polska

Aleksandra Urban - Polska

Elzbieta Kulisiewicz - Polska

Alina Żelazniewicz - Polska

uczestnik specjalny:

Ela Majewska - Polska (grafika i skrzyżpoc)

2001 - grafika

Megan Cambell Foley - USA

Josh Everson - USA

Rusty Gibbs - USA

Mike Olson - USA

Yvonne Swanson - USA

Amanda Taylor - USA

Daniel Thomson - USA

Tony Dattilo - USA

Igor Chilmowicz - Polska

20 lipca - 20 sierpnia 2001

międzynarodowe warsztaty artystyczne

indywidualne wystawy i katalog

Diana Suprunec - Ukraina

Olesia Draszka - Ukraina

2002 - grafika

Jana Alexeeva - Białoruś

Hanna Emelianova - Białoruś

Alena Wajczok - Białoruś

Renata Paliakova - Białoruś

Hanna Tikhonova - Białoruś

Anna Larina - Białoruś

Grażyna Andrzejewska - Białoruś

Júratė Kemekytė-Bagdonienė - Litwa

Aurėja Steponavičiūtė - Litwa

Rasa Januleviciūtė - Litwa

Dominika Ruta - Polska

Kristina Jakineviciūtė - Litwa

Laurynas Liberis - Litwa

Neringa Żukauskaitė - Litwa

Irina Balko - Ukraina

Yaroslava Galkun - Ukraina

Anna Hodakowa - Ukraina

Lyudmyla Kotsyurba - Ukraina

Oksana Prastara - Ukraina

Roman Szostia - Ukraina

Kateryna Zubakhina - Ukraina

Olga Czornomaz - Ukraina/Polska

Dorota Mituniewicz - Polska

Agata Wysocka - Polska

Sylwia Szyska - Polska

Natalia Śliwa - Polska

Agata Wysocka - Polska

Mihai Timoszenko - Rumunia/Ukraina

Majla Zenel - Albania/Polska

japończyk - nie pamiętam nazwiska

Tomaz Jakub Sysło - Polska

Agnieszka Ragankiewicz - Polska

Elzbieta Kulisiewicz - Polska

Ludmyla Czerniewicz - Białoruś

Marija Timeniy - Ukraina

3 - 17 sierpnia 2003 - grafika „rzeka”

okręt, bitwa morska na rzece

Kateryna Zubakhina - Ukraina

Daryna Kratenko - Ukraina

Ivan Denysenko - Ukraina

Alexandr Zinkevich - Białoruś

Filip Basalyha - Białoruś

Saffya Piskun - Białoruś

Hanna Emelianova - Białoruś

Giedre Mikulskaitė - Litwa

Vanda Padimskaitė - Litwa

Inesa Bacuskaite - Litwa

Giedrus Grigonis - Litwa

Konrad Talmann - Niemcy

Helin Tikerpuu - Estonia

Jaanus Samma - Estonia

Patrycja Fecková - Słowacja

Andrea Rachelová - Słowacja

Agnieszka Cwikla - Polska

Artur Goliński - Polska

Elwira Brezwan - Polska

Alexandra Trizna - Rosja

Anastasia Bogdanova - Ukraina

Oksana Shostya - Ukraina

Mihai Timoszenko - Rumunia/Ukraina (wystawa grafiki w Pałacu)

Agnieszka Ragankiewicz - Polska

2003 rzeźba - warsztaty autorskie

Viktor Chulakov - Białoruś

14 - 28 lipca 2004 - grafika

3 stypendia artystyczne:

Majla Zenel - Albania

Irina Balko - Ukraina

Dominika Ruta - Polska

14 - 28 lipca 2004 - rzeźba w Pralni

Anna Mishina - Rosja

Tigran Nikoposyan - Rosja

Rafał Pieslak - Litwa

Mindaugas Kibilda - Litwa

Nazar Bilyk - Ukraina

Oleksij Shevchenko - Ukraina

Kanstantsin Kastusichenka - Białoruś

Alaksandr Usik - Białoruś

Wiktor Czulakow - Białoruś (pegaz na bramie Fundacji)

15 - 29 lipca 2005 - grafika

Mihai Timoszenko - Rumunia/Ukraina

Elizaveta Sergijevskaja - Rosja

Anna Zrelowa - Rosja

Aleksandra Ivanova - Białoruś (medal sztuki)

Yuliya Matsura - Białoruś

Lizaveta Pastushenka - Białoruś

Yauheniya Sukhaverkha - Białoruś

Katerina Vachkova - Czechy

Ludmila Mikulskaitė - Słowacja

Przemysław Stawik - Polska

Marcin Giejson - Polska

Wojciech Kołacz - Rosja

Anna Alif - Polska

Joanna Jopkiewicz - Polska

15 - 29 lipca 2005 - rzeźba, 12 apostołów

Rafał Pieslak - Litwa (+ krzyż pokutny)

Konstantinas Nawasalis - Litwa

Aleksiej Schevchenko - Ukraina

Włodimir Butenko - Ukraina

Konstantyn Skrituszkij - Ukraina

Włodimir Zurawiel - Ukraina

Olga Akhrameeva - Rosja

Dmitrij Andreev - Rosja

Hanna Staravoltava - Białoruś

Dzimiry Kaziou - Białoruś (medal sztuki)

Jagoda Szelo - Polska

Tomaz Rytla - Polska

14 - 26 lipca 2006 - grafika

Agata Gertchen - Polska

Anna Halarewicz - Polska

Przemysław Stawik - Polska (stypendium)

Agnieszka Kalnik - Polska

Marcin Karolewski - Polska

Aleksandra Ivanova - Białoruś

Natalia Klimowicz - Białoruś

Anastazja Lebedinskaja - Białoruś

Zuzana Malenkova - Słowacja

Marianna Maroz - Białoruś

Monika Marek - Polska

Yuliya Matsura - Białoruś (medal sztuki)

Lizaveta Pastushenka - Białoruś

Jaroslav Grukowski - Polska

2006 - tajny plener rzeźby

Hanna Staravoltava - Białoruś

Rafał Pieslak - Litwa

(„drabina do nieba” dla księdza Kałuży oraz ceramiczna plakieta nad bramą kościoła w Krzyżowej)

16 - 27 lipca 2007 grafika, „światło”

tancerka Buto - Jo Brewer - USA

Alena Platorouskaya - Białoruś

Sviatlana Tarasenko - Białoruś

Dmitry Shapovalov - Białoruś

Lizaveta Pastushenka - Białoruś

Julia Matsura - Białoruś

Aliaksandr Barycheuski - Białoruś

Wiera Jahoudzik - Białoruś

Aliaksandr Barycheuski - Białoruś

Stanislava Wagnerova - Słowacja

Marcin Karolewski - Polska

Przemysław Stawik - Polska

Anna Biela - Polska

Marcin Jagielto - Polska

Natalia Klimowicz - Białoruś

(obrazy do Spichlerza oraz Jarca, zegara w Sali Wielofunkcyjnej)

1-31 sierpnia 2007

Aleksandra Ivanova - Białoruś

„światło”

międzynarodowe warsztaty artystyczne

indywidualna wystawa i katalog

14 - 27 lipca 2008 - grafika

film „Europa-Europa” Agnieszki Holland i przyjazd Sami Perela bohatera filmu na projekcję filmu i wystawę grafiki

Wiera Jahoudzik - Białoruś

Tatiana Rzhenskaya - Białoruś

Aleksandra Ivanova - Białoruś

Radzimir Stulinski - Białoruś

Pavel Karpovich - Białoruś

Aleksandra Matyas - Polska

Jolanta Zauscinska, Polska

Agnieszka Kalnik, Polska

Anita Jaskulska-Jędraszek - Rosja

Damian Langosz - Polska

Tetyana Shepet - Ukraina

Oksana Shiteluk - Ukraina

Margaret Huessey - USA

14 - 27 lipca 2008 - rzeźba

Mikhail Finski - Białoruś

Volha Vysockaya - Białoruś

wczesień 2008

Ralita Tchavdarova Georgieva - Bułgaria

„stumato”, miesięczne stypendium artystyczne

indywidualna wystawa i katalog

6 - 19 lipca 2009 - grafika

Tatiana Zayats - Białoruś

Anastasiya Sakaloukaya - Białoruś (medal sztuki)

Pavel Statkevich - Białoruś

Hleb Kulpin, Białoruś - Białoruś

Tetyana Sepet - Ukraina

Maryna Dekhtiar - Ukraina

Nataliya Fedun - Ukraina

Oksana Shiteluk - Ukraina

Natalia Belova-Weber - Rosja

Aleksandra Osipova - Rosja

Marija Feoktystova - Rosja

Wera Siłwowska - Rosja

Anna Kącka - Polska

Marcin Karolewski - Polska

6 - 19 lipca 2009 - rzeźba (ramki śląskie i frasołbiny)

Maria Aprasidi - Rosja

Maiya Semenova - Rosja

Volha Visotskaya - Białoruś

Kiryl Krokhailou - Białoruś (medal sztuki)

Dennis Shymanskiy - Ukraina

Taras Kotlyar - Ukraina

dotatkowo:

Julia Czaplinska - pokaz mody

Magdalena Urban - wystawa fotografii

Wiera Jahoudzik - Białoruś

międzynarodowe warsztaty artystyczne

10 kobiet Krzyżowej”

indywidualna wystawa i katalog

22 lipca - 3 sierpnia 2010 - grafika

Anastasiya Sakaloukaya - Białoruś

Evelina Kryshapovich - Białoruś

Maya Prokopovich - Białoruś

Andrei Yarashevich - Białoruś (medal sztuki)

Tetyana Tsypuka - Ukraina

Nataliya Mohylat - Ukraina

Marta Petrunyak - Ukraina

Anastasiya Tataryna - Ukraina

Wera Siłwowska - Rosja

Olesia Prohorceva - Rosja

Kira Petukhova - Rosja

Valentina Zaskolnyuk - Rosja

Irina Rubina - Niemcy

Aleksandra Mikulska - Polska

Natalia Golubowska - Polska

Katarzyna Kłopotek - Polska

Katarzyna Nowak - Polska

Julia Czaplinska - Polska

Aleksandra Urban - Polska

Magdalena Czerniawska - Polska

22 lipca - 3 sierpnia 2010 - rzeźba

Antanina Kumpiak - Białoruś (medal sztuki)

(krzyż upamiętniający Mszę Pojednania)

Alexander Melnikov - Rosja

(krzyż Frey von Moltke)

Daria Nekrasova - Rosja

(krzyż Frey von Moltke)

Dennis Shymanskiy - Ukraina

Tetyana Tsypuka - Ukraina

Yana Stefanyshyn - Ukraina

Kateryna Sadoyshchuk - Ukraina

Tetyana Shepet - Ukraina

Wera Siłwowska - Rosja

Aleksandra Osipova - Rosja

Ekaterina Vasilyeva - Rosja

Olga Vasilyeva - Rosja

Katarzyna Kłopotek - Polska

Barbara Józek - Polska

17 - 29 lipca 2011 - rzeźba

Oguz Kashim - Ukraina

Nataliya Kashim - Ukraina

Wera Siłwowska - Rosja

Maria Ivanova - Rosja

Tatiana Smolkina - Rosja

Irina Puchkova - Rosja

Katarzyna Kłopotek - Polska

Agnieszka Bogucka - Polska

Miron Matosko - Polska

Magdalena Koszela - Polska

Ewa Zatorska - Polska

Ewa Służynska - Polska

22 lipca 2012

wystawa „Graficzna mozaika” w Pałacu

14 - 26 lipca 2013 - grafika

Alesia Zhilevich - Białoruś

Pavel Karpovich - Białoruś

Anastasiya Bonishko - Ukraina

Arsenii Andrianov - Rosja

Ksenia Nefedova - Rosja

Anna Khasamutina - Rosja

Sofia Udovenko - Rosja

Julia Kolesowa - Rosja

Svetlana Koksharova - Rosja

Sara Smolen - Polska

Daria Zmiejewa - Polska

Adam Kopic - Polska

(medal sztuki od wszystkich prowadzących)

Weronika Kuc - Polska

Kamil Moskowicz - Polska

Alicja Szypula - Polska

14 - 26 lipca 2013 - malarstwo

Katsiaryna Bialauskaya - Białoruś

Belaslava Kryshapovich - Białoruś

Khrystyna Telishevska - Ukraina

Tetyana Shepet - Ukraina

Taras Maksymiv - Ukraina

Alina Chernogorova - Rosja

Alina Kolosova - Rosja

Joanna Krajewska - Rosja

13 - 25 lipca 2014 - grafika

Uladzimir Hramovich - Białoruś

Daniela Bilzintsova - Białoruś (medal sztuki)

Katsiaryna Kreidich - Białoruś

Marianna Mochurad - Ukraina

Yevheniya Tymna - Ukraina

Wolodia Holodnij - Ukraina

Wera Siłwowska - Rosja (medal sztuki)

od wszystkich prowadzących)

Anna Khasamutina

Aleksandra Dvornikova - Rosja

Ksenia Nefedova - Rosja

Sofia Udovenko - Rosja

Anastasiya Suvorova - Rosja

Margarita Petrova - Rosja

Anna Kozhenikova - Rosja

Ekaterina Nikitina - Rosja

Vladislav Shikin - Rosja

Martin Tuchowski - Polska

Adam Kopic - Polska

Magdalena Stachowiak - Polska

Matylda Materna - Polska

Jestem starym zegarem
z Krzyżowej. Mam 160 lat.
Rok temu ktoś wyrwał mi
mechanizm i wyrzucił go
na śmietnik. Potem bardzo
długo czekałem,
aż mnie naprawi i znowu
będę żył. Ale w tym roku,
ostatniego dnia znowu
zostałem sam w pustej galerii.
Mój zegarmistrz buduje już
nowe zegary. Życie toczy
się dalej, a ja jestem
tylko martwym,
niepotrzebnym cyferblatem.

KGHM
POLSKA MIEDŹ S.A.

sponsorem strategicznym Europejskiej Stolicy Kultury we Wrocławiu 2016 jest KGHM Miedź Polska

wydawca:

Domek Miedziorytnika, Wrocław ul. Świętego Mikołaja 1

kurator wystawy: Marek Stanielewicz

na pierwszej stronie okładki: jedna z matryc grafiki Wery Śliwowskiej wykonanej w Krzyżowej

na drugiej stronie okładki: rysunek piórkiem i czarnym tuszem na kalce autorstwa Eugeniusza Geta Stankiewicza

*na czwartej stronie okładki: (lakier UV) fragment rysunku Eugeniusza Geta Stankiewicza *entuzjastom kąta prostego...**

projekt, skład i redakcja katalogu, skanowanie grafik i obróbka fotografii: Marek Stanielewicz

*fotografie: Weronika Pawłowska & Mateusz Ciągło, Marek Stanielewicz, Polskie Centrum Promocji Miedzi,
Maciej Kasperski, Alina Shviadkova, Anastasiya Sakalousskaya*

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

organizatorem Międzynarodowego Lata Artystycznego w Krzyżowej jest Fundacja „Krzyżowa” dla Porozumienia Europejskiego.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

druk: LIBRA-PRINT, Al. Legionów 114 B, 18-400 Łomża, 86 473 42 09, www.libra-print.pl